

MARIA AUXILIADORA

Santuari de Maria Auxiliadora, solemnitat de l'Ascensió, 2 de juny de 2019

Aquesta tarda ens convoca la celebració de Maria Auxiliadora, patrona de la nostra ciutat. Des de fa gairebé dos segles Ciutadella invoca la Mare amb aquest títol, que va trobar especial difusió per obra del papa Pius V (cinquè) després de la batalla de Lepanto. La presència dels salesians va suposar un impuls decisiu a la devoció a Maria Auxiliadora, tan estimada per sant Joan Bosco i tan venerada entre nosaltres. Aquest santuari, que guarda la seva imatge, és al cor dels ciutadellencs, perquè aquí troben sempre la mirada tendra i l'afecte de la Mare.

1.- L'Ascensió de Jesucrist

Celebrem la festa de Maria en aquest dia solemne i preciós de l'Ascensió de Jesucrist. En les diverses lectures d'aquest dia hem escoltat el relat d'aquest esdeveniment. Després d'un temps de trobada amb els deixebles després de la resurrecció, Jesús marxa al Pare i entra definitivament en la seva presència. I d'aquesta manera obre un camí perquè nosaltres ens unim també a Ell, que viu per sempre.

L'Evangeli comptava que Jesús va portar als deixebles prop de Betània i allà "Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells i anava pujant cap al cel". En el llibre de Fets es diu que "s'elevà davant ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista". Totes aquestes imatges ens volen fer comprendre que s'ha acabat el temps de les aparicions i que ara Jesús entra definitivament en la glòria del Pare. Com diu el catecisme, l'Ascensió és "l'última aparició de Jesús" que "acaba amb l'entrada irreversible de la seva humanitat en la glòria divina simbolitzada pel núvol" (CEC 659).

2.- No ens deixa sols

Però Jesús no va deixar sols als deixebles. "No us deixaré orfes", havia promès als seus (cf. Jn 14, 18). En marxar, no va voler deixar desatesos als seus seguidors i els va atorgar dos regals extraordinaris. D'ells parlava la primera lectura que hem escoltat. El primer regal és l'Esperit Sant. Jesús anunciava als deixebles que anaven a rebre l'Esperit Sant i que ell els donaria força per a ser testimonis a tot el món. Des de Pentecosta, l'Esperit s'ha vessat en l'Església i la ha acompanyada al llarg de la seva història. Aquest és el gran regal, que ens permet seguir sent avui l'Església de Jesucrist i ens dóna força per anunciar el seu nom.

El segon regal es situa en un pla diferent, però és també molt important. Jesús regala als deixebles a la seva pròpia Mare. Hem escoltat com Maria, "la mare de Jesús",

després de l'Ascensió va romandre molt unida a la comunitat de Jerusalem, amb la qual va viure la seva fe en Jesús i va estar unida en oració constant. Aquesta actitud de Maria al Cenacle roman al llarg del temps. Ella segueix acompanyant el caminar de l'Església i prega per nosaltres, perquè siguem plens de l'Esperit Sant.

3.- El regal de Maria. El seu ensenyament

Per a nosaltres, deixebles de Jesús, Maria és un regal immens. És un regal que Crist ens va lliurar al peu de la creu, quan en la persona del deixeble estimat ens va dir: "aquí tens la teva mare". Són paraules dirigides a cada un de nosaltres, perquè acollim a Maria com a mare i també com a guia.

La Mare de Déu ensenya a l'Església una cosa molt important: que per engendrar a Crist es necessària mantenir-se verges, com va fer ella. Ser verge per a l'Església vol dir renunciar al poder mundà i guardar el seu cor intacte per a Déu. Ella engendra fills a la fe no mitjançant una paraula que fascini, sinó predicant la nicensa de la creu. Per això ha de ser molt conscient que no depèn d'ella que neixin nous cristians; no depèn dels mitjans ni de les capacitats humanes, sinó que és obra de Déu. Maria ensenya l'Església a confiar només en Déu des de la pròpia pobresa, a dependre només de la gràcia de Déu.

Ella ens ensenya també a acollir la Paraula a l'interior, per poder oferir-la als altres. Isabel de la Trinitat deia que en Maria "tot passa en el interior". És la dona que viu la intimitat amb Crist, amb el Pare, amb l'Esperit. Sense aquesta intimitat, tot apostolat és una caricatura. Maria ha donat a llum a Crist, perquè l'ha portat al seu si. L'Església i cada cristià ha d'acollir en el mateix si a Crist, deixar que prengui carn en la nostra vida, per poder-lo oferir-lo als altres. Hem de fer-ho com Maria, renunciant a la força de la propaganda i dels mitjans de persuasió purament humans. Si cedim a la lògica del món, podrem concebre afiliats, però no fills; socis, però no germans.

Maria ens ensenya també que només es pot anunciar Jesucrist des de la debilitat, la pobresa i l'ocultació. Des del poder i els privilegis no aconseguirem convèncer a aquest món de la veritat de l'Evangeli. Maria va actuar sempre en la humilitat i la discreció; amb una actuació eficaç però discreta, allunyada de tota ostentació. Així ha de ser l'acció de l'Església: només serà fecunda si es realitza des de la petitesa, defugint el triomf en aquest món, el fer carrera i el desig de ser recompensats o reconeguts.

Per ser fecunds, necessitam l'oració de Maria. La Verge al Cenacle va invocar a l'Esperit Sant i avui ho segueix fent per nosaltres. Ella va ser omplerta de l'Esperit del Ressuscitat i demana que aquell que habita en ella ens transformi també a nosaltres. Amb la seva pregària incessant per nosaltres, Maria ens ensenya a posar-nos totalment i sense condicions sota el domini de l'Esperit Sant.

Avui la invoquem perquè pregui de manera especial per la nostra Església de Menorca. Nosaltres volem ser testimonis de Crist i dur a terme la missió que ens va encomanar de predicar en el seu nom a tots la conversió i el perdó dels pecats; volem sortir a les places i carrers de Ciutadella per portar a tots la bona notícia de Jesús. Però serem estèrils si confiam només en les nostres capacitats. Necessitam que ella, la nostra mare auxiliadora, estigui al nostre costat i ens ensenyi a demanar l'efusió de l'Esperit de Déu sobre nosaltres, que ens faci partícips de la vida del Fill i ens doni la força necessària per a ser testimonis.

4.- Ministeri de misericòrdia

Maria exerceix també un ministeri de misericòrdia respecte dels seus fills. Al peu de la creu, va rebre com a mare al deixeble estimat i amb ell a tota l'Església. Ella mira a cada membre de l'Església com mirava al mateix Crist. Tots els sentiments de Maria respecte del seu Fill, els retorna ara sobre els deixebles, romanent per sempre al costat de l'Església, dels seus temors i incerteses, però també dels seus èxits i alegries.

Per això pot ser anomenada "auxiliadora". Ella ens mira amb tendresa quan les nostres pobres i fràgils vides sembla que fracassen. Hi trobam refugi i repòs enmig de les dificultats. Però, sobretot, ella encoratja la nostra Església perquè no es quedi tancada en si mateixa, perquè surti del Cenacle, com van fer els apòstols, i cridi ben fort que Jesús és viu i que crida a tota la humanitat a seguir-lo fins la casa del Pare.

IMPORTANT:

Continuar la lectura d'Actes 1, 1-11, pròpia d'aquest dia, amb 1,12-14:

Després els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la muntanya de les Oliveres, que és a prop de la ciutat, a la distància que és permès de recórrer en dissabte. Van entrar-hi i van pujar a la sala de la casa on es reunien. Eren Pere, Joan, Jaume, Andreu, Felip, Tomàs, Bartomeu, Mateu, Jaume, fill d'Alfeu, Simó, el Zelador, i Judes, fill de Jaume. Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús i amb els germans d'ell.

MARÍA AUXILIADORA

Santuario de María Auxiliadora, día de la Ascensión, 2 de junio de 2019

Nos convoca en esta tarde la celebración de María Auxiliadora, patrona de nuestra ciudad. Desde hace casi dos siglos Ciutadella invoca a la Madre con este título, que encontró especial difusión por obra del papa Pío V después de la batalla de Lepanto. La presencia de los salesianos supuso un impulso decisivo a la devoción a María Auxiliadora, tan querida por san Juan Bosco y tan venerada entre nosotros. Este santuario, que alberga su imagen, está en el corazón de los ciutadellencs, porque aquí encuentran siempre la mirada tierna y el cariño de la madre.

1.- La Ascensión de Jesucristo

Celebramos la fiesta de María en este día solemne y hermoso de la Ascensión de Jesucristo. En las diversas lecturas de este día hemos escuchado el relato de este acontecimiento. Después de un tiempo de encuentro con los discípulos después de la resurrección, Jesús marcha al Padre y entra definitivamente en su presencia. Y de esta manera abre un camino para que nosotros nos unamos también a Él, que vive para siempre.

El Evangelio contaba que Jesús llevó a los discípulos cerca de Betania y allí “mentre els beneïa, s’allunyà d’ells i anava pujant cap al cel”. En el libro de Hechos se dice que “s’elevà davant ells, i un núvol se l’endugué, i el perderen de vista”. Todas estas imágenes nos quieren hacer comprender que se ha acabado el tiempo de las apariciones y que ahora Jesús entra definitivamente en la gloria del Padre. Como dice el catecismo, la Ascensión es “la última aparición de Jesús” que “termina con la entrada irreversible de su humanidad en la gloria divina simbolizada por la nube” (CEC 659).

2.- No nos deja solos

Pero Jesús no dejó solos a los discípulos. “No os dejaré huérfanos”, había prometido a los suyos (cf. Jn 14, 18). Al marchar, no quiso dejar desasistidos a sus seguidores y les otorgó dos regalos extraordinarios. De ellos hablaba la primera lectura que hemos escuchado. El primer regalo es el Espíritu Santo. Jesús anunciaba a los discípulos que iban a recibir el Espíritu Santo y que él les daría fuerza para ser testigos en todo el mundo. Desde Pentecostés, el Espíritu se ha derramado en la Iglesia y la va acompañando a lo largo de su historia. Este es el gran regalo, que nos permite seguir siendo hoy la Iglesia de Jesucristo y nos da fuerza para anunciar su nombre.

El segundo regalo se sitúa en un plano distinto, pero es también muy importante. Jesús regala a los discípulos a su propia madre. Hemos escuchado cómo María, “la mare de

Jesús”, después de la Ascensión permaneció muy unida a la comunidad de Jerusalén, con la que vivió su fe en Jesús y estuvo unida en oración constante. Esta actitud de María en el Cenáculo permanece a lo largo del tiempo. Ella sigue acompañando el caminar de la Iglesia y ora por nosotros, para que seamos llenos del Espíritu Santo.

3.- El regalo de María. Su enseñanza

Para nosotros, discípulos de Jesús, María es un regalo inmenso. Es un regalo que Cristo nos entregó al pie de la cruz, cuando en la persona del discípulo amado nos dijo: “ahí tienes a tu madre”. Son palabras dirigidas a cada uno de nosotros, para que acogamos a María como madre y también como guía.

La Virgen María enseña a la Iglesia una cosa muy importante: que para engendrar a Cristo hay que permanecer virgen, como hizo ella. Ser virgen para la Iglesia significa renunciar al poder mundano y guardar su corazón intacto para Dios. Ella engendra hijos a la fe no mediante una palabra que fascine, sino predicando la necesidad de la cruz. Por eso debe ser muy consciente de que no depende de ella que nazcan nuevos cristianos; no depende de los medios ni de las capacidades humanas, sino que es obra de Dios. María enseña a la Iglesia a confiar sólo en Dios desde la propia pobreza, a depender sólo de la gracia de Dios.

Ella nos enseña también a acoger la Palabra en el interior, para poder ofrecerla a los demás. Isabel de la Trinidad decía que en María “todo sucede en lo interior”. Es mujer que vive la intimidad con Cristo, con el Padre, con el Espíritu. Sin esa intimidad, todo apostolado es una caricatura. María ha dado a luz a Cristo, porque lo ha llevado en su seno. La Iglesia y cada cristiano debe acoger en el propio seno a Cristo, dejar que tome carne en nuestra vida, para poder ofrecerlo a los demás. Hemos de hacerlo como María, renunciando a la fuerza de la propaganda y de los medios de persuasión puramente humanos. Si cedemos a la lógica del mundo, podremos concebir afiliados, pero no hijos; socios, pero no hermanos.

María nos enseña también que sólo se puede anunciar a Jesucristo desde la debilidad, la pobreza y el ocultamiento. Desde el poder y los privilegios no lograremos convencer a este mundo de la verdad del Evangelio. María actuó siempre en la humildad y el ocultamiento; con una actuación eficaz pero discreta, alejada de toda ostentación. Así tiene que ser la acción de la Iglesia: sólo será fecunda si se realiza desde la pequeñez, rehuyendo el triunfo en este mundo, el hacer carrera y el deseo de ser recompensados o reconocidos.

Para ser fecundos, necesitamos la oración de María. La Virgen en el Cenáculo, invocó al Espíritu Santo y hoy lo sigue haciendo para nosotros. Ella fue colmada del Espíritu del Resucitado y pide que aquel que habita en ella nos transforme también a nosotros. Con su oración incesante por nosotros, María nos enseña a ponernos totalmente y sin condiciones bajo el dominio del Espíritu Santo.

Hoy la invocamos para que ore de manera especial por nuestra Iglesia de Menorca. Nosotros queremos ser testigos de Cristo y llevar a cabo la misión que nos encomendó de predicar en su nombre a todos la conversión y el perdón de los pecados; queremos salir a las plazas y calles de Ciutadella para llevar a todos la buena noticia de Jesús. Pero seremos estériles si confiamos en nuestras capacidades. Necesitamos que ella, nuestra madre auxiliadora, esté junto a nosotros y nos enseñe a pedir que el Espíritu de Dios se derrame sobre nosotros, nos haga partícipes de la vida del Hijo y nos de la fuerza necesaria para ser testigos.

4.- Ministerio de misericordia

María ejerce también un ministerio de misericordia respecto de sus hijos. Al pie de la cruz, recibió como madre al discípulo amado y con él a toda la Iglesia. Ella mira a cada miembro de la Iglesia como miraba al mismo Cristo. Todos los sentimientos de María respecto de su Hijo, los vuelva ahora sobre los discípulos, permaneciendo para siempre al lado de la Iglesia, de sus temores e incertidumbres, pero también de sus logros y alegrías.

Por eso puede ser llamada “auxiliadora”. Ella nos mira con ternura cuando nuestras pobres y frágiles vidas se quiebran. En ella encontramos refugio y reposo en medio de las dificultades. Pero, sobre todo, ella alienta nuestra Iglesia para que no se quede cerrada en sí misma, para que salga del Cenáculo, como hicieron los apóstoles, y grite bien fuerte que Jesús está vivo y que llama a toda la humanidad a seguirle hasta la casa del Padre.

IMPORTANTE:

Continuar la lectura de Hechos 1, 1-11, propia de este día, con 1,12-14:

Després de veure com Jesús era enduit al cel, els apòstols se'n van tornar a Jerusalem des de la muntanya de les Oliveres, que és just devora Jerusalem, a la distància que era permès de recórrer durant el repòs del dissabte.

Van entrar a la ciutat i van pujar a la sala on s'allotjaven. Eren Pere, Joan, Jaume, Andreu, Felip, Tomàs, Bartomeu, Mateu, Jaume, fill d'Alfeu, Simó, el Zelador, i Judes, fill de Jaume. Tots, unànimement, assistien sens falta a les hores de pregària, amb les dones, amb Maria, la mare de Jesús, i els parents d'ell.